

Transport	9,385 Rd. 32 Ef.
Husholderffen	150 —
Gartneren	432 —
Maffinmesteren	500 —
Bandmesteren	100. —
Bægteren	66 —
Portneren	66 —
7 Karle à 60 Rd.	420 —
1 Overtasserpige 60 Rd.)
14 Kjøkken- og Basserpiger à 40 Rd.)	620 —
	<hr/>
	Sum 11,739 Rd. 32 Ef.

For et Halvaar andrager Lønningskontoen	5,869 — 64 —
I denne Sum fradrages Halvdelen af den tidligere Lønning	4,237 — " —
I Anledning af Udvidelsen den 1ste Oktober 1871 bliver saaledes at tilføie	<hr/> 1,632 Rd. 64 Ef. <hr/>

Ved at opføre Lønningerne har Direktionen i det Hele holdt sig den Lønningsansættelse efterrettelig, som paa Begjæring er bleven meddeelt Anstalten fra jydsk Sindshyggeanstalt som approberet af Ministeriet under analoge Forhold, dengang da den nye Pleiestiftelse aabnedes sammesteds. Skulde senere Forandringer være trufne i disse Ansættelser, forventer Direktionen, at Ministeriet ogsaa i denne Henseende vil bevare den Ensartethed i de to Anstalters Forhold i det Bæsenlige, der hidtil har fundet Sted, og af mange Grunde var ønskelig og hensigtsmæssig, hvor ikke lokale Forhold gjøre Undtagelser nødvendige.

I Henhold til Ministeriets Skrivelse af 25de f. M. har man tilladt sig at opføre til Overtassynet ialt 980 Rd., fordelte saaledes: til ældste Inspektice 240 Rd., yngste 200 Rd., ældste Inspektør 300 Rd., yngste 240 Rd.

Der er, hvad Overtassynet angaar, en Ubillighed i, at Forskjellen mellem Lønnen for Mandss- og Kvindesiden gjøres uforholdsmæssig stor. De kvindelige Patienter ere, som bejendt, de mest urolige, de mest urenlige, de byrdefuldeste, de, der stille de største Fordringer til Tilsynet, eo ipso ogsaa til Overtassynet. Det er absolut nødvendigt, at det kvindelige Overtassyn ikke blot er et praktisk, fermt og dygtigt Menneske, men ogsaa, at det i Dannelsen staaar jevnbyrdigt med sine Damepatienter, hvilket ikke er fornødent og heller ikke kan ventes for Mandssiden. Kvalifikationerne ere derfor saadanne, at det kun er et ringe Tal af Kvindetilsynet, der formaar fuldt at tilfredsstille Fordringerne, især da hertil kommer, at den rent fysiske Anstrængelse ved Tjenesten, der holder Bedkommende i næsten uafbrudt Bevægelse, er meget stor. Vil man end høre sig for den gængse Aret, der lønner kvindeligt Arbejde, selv under lige Vilkaar, flattere end mandligt, bør dog Forskjellen ikke gjøres overdreven stor. Overtassynets Arbejde er ansvarfuldt og opslidende, Tjenestedygtighedens Tid kommer tidligt for det, og det burde dog være lønnet saaledes, at det ikke blot kunde tilfredsstille Livets første Fornødenheder, men ogsaa sikkre sig Lidt for Alderdommen.

Gvad dernæst Lønnen til Tyendet angaar, specielt den til Oppassere — thi med Gangfener har der hidtil ikke frembudt sig nogen Vanskelighed, og deres Løn maa indtil videre anses for passende — da har Anstalten bibeholdt den hidtidige Oppasserløn, som den fastsattes i 1857, skjøndt vitterligt nok Folkelønnen i den Tid er bleven ikke saa lidet forøget i Egnen, og Lønnen i jydsk Anstalt er sat til 90 Rd. — Det er vistnok saa, at en Oppassers Tjeneste ikke er fysisk anstrængende, men den medfører ikke desto mindre saadanne Fordringer, der ere yverere for den Klasse end fysisk Anstrængelse.